

L I G J
PËR NDRYSHIMIN E LIGJIT PËR PUNËSIM
DHE SIGURIM NË RAST TË PAPUNËSISË

Neni 1

Në Ligjin për punësim dhe sigurim në rast të papunësisë ("Gazeta Zyrtare e Republikës së Maqedonisë" numer 37/97, 25/2000, 101/2000, 50/2001, 25/2003, 37/2004, 4/2005, 50/2006, 29/2007, 102/2008, 161/2008, 50/10, 88/10 dhe 51/11), në nenin 64 paragrafi 1 pika 4 në rreshtin e pestë fjalët: "pesë vjet" zëvendësohen me fjalët: "18 muaj".

Neni 2

Në nenin 71 paragrafi 3 në rreshtin e tretë fjalët: "pese vjet" zëvendësohen me fjalët: "18 muaj".

Neni 3

Në nenin 78 paragrafi 1 në rreshtin e dhjetë fjalët: "pese vjet" zëvendësohen me fjalët: "18 muaj".

Neni 4

Personi i papunësuar i cili pas hyrjes në fuqi të këtij ligji është shfrytëzues i kompensimit në para, vazhdon ta shfrytëzoje këtë të drejtë, në pajtim me ligjin sipas të cilit e ka realizuar.

Procedurat e filluara për realizimin e së drejtës nga sigurimi në rast të papunësisë deri në ditën e hyrjes në fuqi të këtij ligji, do të përfundojnë sipas ligjit që ka qenë në fuqi në momentin e fillimit të procedurës.

Neni 5

Ky ligj hyn në fuqi ditën e tetë nga dita e botimit në "Gazetën Zyrtare të Republikës së Maqedonisë".

313.

Vrz основа на членот 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА МИНИМАЛНА ПЛАТА ВО РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Се прогласува Законот за минимална плата во Република Македонија, што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 23 јануари 2012 година.

Бр. 07-387/1
23 јануари 2012 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
д-р **Горге Иванов**, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Трајко Вељаноски, с.р.

З А К О Н
ЗА МИНИМАЛНА ПЛАТА ВО РЕПУБЛИКА
МАКЕДОНИЈА

I. ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

Со овој закон се утврдува висината на минималната плата, како и други прашања кои се однесуваат на минималната плата.

Член 2

Минимална плата е најнискиот месечен износ на основна плата која работодавачот е должен да му ја исплати на работникот за работа извршена за полно работно време и исполнет нормиран учинок.

Член 3

(1) Право на минимална плата, според одредбите од овој закон, имаат сите работници, во висина утврдена согласно со овој закон.

(2) Работникот кој работи со скратено работно време, за времето поминато на работа, има право на сразмерен дел од минималната плата.

(3) Одредбите од овој закон не се однесуваат за самовработените лица.

II. НАЧИН НА УТВРДУВАЊЕ НА МИНИМАЛНА ПЛАТА

Член 4

(1) Минималната плата изнесува 39,6% од просечната бруто плата во Република Македонија за претходната година, согласно со податоците објавени од Државниот завод за статистика.

(2) Висината на минималната плата од ставот (1) на овој член ја објавува Министерството за труд и социјална политика во "Службен весник на Република Македонија", по претходно мислење од Економско-социјалниот совет.

III. ИНСПЕКЦИСКИ НАДЗОР

Член 5

Надзорот над примената на овој закон, во врска со пресметката и исплатата на минималната плата, согласно со овој закон, го врши Државниот инспекторат за труд, преку инспекторите за труд.

Член 6

(1) Доколку при вршењето на инспекцискиот надзор, инспекторот на трудот за прв пат утврди дека е сторена неправилност од членот 4 од овој закон, е должен да состави записник во кој ќе ја утврди сторената неправилност, со укажување за отстранување на утврдената неправилност во рок од осум дена и со истовремено врачување на покана за спроведување на едукација на работодавачот каде што е утврдена неправилноста при вршењето на инспекцискиот надзор.

(2) Формата и содржината на поканата за едукација, како и начинот на спроведување на едукацијата ги пропишува министерот надлежен за работите од областа на трудот.

(3) Едукацијата ја организира и спроведува Државниот инспекторат за труд, во рок не подолг од осум дена од денот на спроведувањето на инспекцискиот надзор.

(4) Едукацијата може да се спроведе за повеќе утврдени исти или истородни неправилности за еден или за повеќе работодавачи.

(5) Доколку во закажаниот термин лицето или работодавачот на кој се спроведува едукацијата не се јави на едукацијата ќе се смета дека едукацијата е спроведена.

(6) Доколку лицето или работодавачот над кого се спроведува едукација се јави на закажаната едукација и истата ја заврши ќе се смета дека е едуциран во однос на утврдената неправилност.